

Baba Iarnă

Emilia Plugaru

Baba Iarnă-și mână norii
Plini cu nea, spre asfințit.
Vin cocorii, vin cocorii!
Iarba-n glie a-nverzit!

Baba Iarnă-și mână norii,
Dar un nor mai zăpăcit,
Tot zburând de colo, colo,
Făr-să vrea s-a rătăcit.

Unde-i baba, unde-i Iarna?
Unde-i cârdul meu de nori?
Ce să fac? Se-ntreabă norul,
O să zbor după cocori.

Ia priviți spre cer, prieteni!
Strigă jos un copilaș,
Vin cocorii, vin cocorii!
I-a adus un nouraș!

Însă vai, ce se întâmplă?!
Stau copiii-n loc mirați.
A pornit din nou să ningă?
Fulgii sunt adevărați?

Cum să ningă? Cum să ningă?
Primăvara e în toi!
- Copilași, le strigă norul,
M-am întors din nou la voi!

Nu vă speriați, căci Iarna
A plecat spre asfințit!
Plec și eu! Acuș! Îndată!
Of, că tare-s zăpăcit...